

DE VLAAMSE MINISTER VAN BRUSSEL EN MEDIA

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft:

- Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de bescherming van minderjarigen bij tussenhandeldiensten die de lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen kunnen aantasten
- Derde principiële goedkeuring

Samenvatting

Dit ontwerp van decreet wijzigt het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie met het oog op de bescherming van minderjarigen. Het ontwerp van decreet voert een decretale leeftijdsnorm van dertien jaar in voor de toegang tot tussenhandeldiensten die de lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen kunnen aantasten.

1 SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

Dit dossier betreft het Beleidsveld Media en is gerelateerd aan het inhoudelijk structuurelement "Mediabeleid".

In het Regeerakkoord van de Vlaamse Regering 2024 – 2029 zijn volgende passages terug te vinden:

"De laatste decennia hebben digitale schermen, smartphones en digitale media een onmiskenbare invloed gehad op het dagelijks leven, vooral onder jongeren. Het gebruik van die technologieën is sterk toegenomen, wat zowel positieve als negatieve gevolgen heeft voor hun ontwikkeling. Om meer inzicht te krijgen op de impact ervan, voeren we een algemeen onderzoek uit naar hoe digitale schermen en media het welzijn en gedrag van jongeren beïnvloeden. Dat onderzoek zal ons helpen eventuele negatieve gevolgen te identificeren en te bepalen welke acties of maatregelen we desgevallend kunnen nemen om het (mentaal) welzijn van onze jongeren te waarborgen. We vragen de federale overheid om de nodige stappen te zetten met het oog op het sneller en efficiënter implementeren van ons regionale beleid".

“Mediawijsheid en e-inclusie worden belangrijker, bijvoorbeeld bij het herkennen van en omgaan met desinformatie. Het Vlaams Kenniscentrum Digitale en Mediawijsheid speelt daarbij een belangrijke coördinerende en stimulerende rol. De uitbreiding van mediawijsheid met bijvoorbeeld algoritmewijsheid is noodzakelijk om de Vlaming ook weerbaar te maken ten aanzien van artificiële intelligentie. De publieke omroep, maar ook het onderwijs, speelt daarbij een belangrijke rol.”

“We blijven inzetten op een sterke mediaregulator. We bekijken onder meer waar we de werking van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) kunnen verbeteren. We nemen de implementatie van en het toezicht op relevante Europese verordeningen mee in deze oefening.”

In de beleidsnota media 2024-2029 zijn volgende passages terug te vinden onder SD V.2 Waarborgen van een inclusieve mediaomgeving voor gebruiker en professional, OD V.2.1 We verhogen de mediawijsheid en zorgen voor een toegankelijker en veiliger Vlaams medialandschap:

“Daarnaast hebben sociale media ook impact op het welzijn van jongeren. Daarom zal ik samen met andere bevoegde ministers ook onderzoek voeren naar de impact van digitale media en schermgebruik op het welzijn en het gedrag van jongeren. Indien nodig koppelen we aan de vaststellingen gerichte beleidsmaatregelen om onze jongeren te beschermen.”

Onder OD W.1.1. Toezicht houden op de naleving van de Vlaamse omroepregelgeving is volgende passage terug te vinden:

“Een van de kernopdrachten van de VRM is het toezicht houden op de naleving van de Vlaamse mediaregelgeving door de openbare omroeporganisatie, de particuliere radio- en televisiesector, de dienstenverdelers, de netwerkoperatoren en de videoplatformdiensten. In uitvoering van de Digitaledienstenverordening werd de VRM aangeduid als bevoegde autoriteit. In die hoedanigheid zal hij samenwerken met de digitaledienstencoördinator BIPT en met de andere bevoegde autoriteiten.”

De BBT 2026 stelt onder SD V.2 Waarborgen van een inclusieve mediaomgeving voor gebruiker en professional, OD V.2.1 We verhogen de mediawijsheid en zorgen voor een toegankelijker en veiliger Vlaams medialandschap:

“In 2026 bouwen we resoluut verder aan het Vlaams actieplan Mediawijsheid ‘Naar een veiligere online wereld’, dat ik in 2025 nog zal lanceren samen met mijn collega-ministers van Welzijn, Jeugd, Gelijke Kansen, Innovatie, Onderwijs en Justitie. De Vlaamse Regering wil met haar digitale- en mediawijsheidsbeleid koploper zijn en elke Vlaming bereiken. In een wereld waar digitale media ons dagelijks leven doordringen en de grenzen tussen online en offline vervagen, is elke Vlaming gebaat bij sterke digitale- en mediawijze competenties. Elke Vlaming – jong, oud, kwetsbaar – moet de nodige instrumenten krijgen om kritisch, bewust en veilig te navigeren in de digitale wereld. Via dit actieplan zal ik vanuit mijn bevoegdheid omtrent mediawijsheid bekijken of en hoe we bestaande initiatieven versterken en nieuwe initiatieven ondersteunen.”

Het Actieplan ‘Veilig Online’, dat op 19 december 2015 werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering stelt onder actie 1 ‘Effectieve handhaving van het regelgevend kader voor de bescherming van minderjarigen’:

“De bescherming van minderjarigen in digitale omgevingen vergt een dynamisch regelgevend kader. Europese regelgeving zoals de Digitaledienstenverordening vormt een belangrijke basis, maar de effectieve toepassing en handhaving ervan vragen bijkomende aandacht, ook op Vlaams niveau.”

Onder actie 2 'Evaluatie en versterking van het juridisch kader rond digitale risico's' is volgende passage te lezen:

“Vlaanderen onderzoekt welke digitale risico's vandaag onvoldoende worden afgedekt door het bestaande juridische kader. Op basis van deze analyse wordt geëvalueerd in welke mate de huidige regelgeving (on)toereikend is om deze digitale risico's effectief aan te pakken, en waar aanpassingen of versterkingen noodzakelijk zijn.”.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

- De Vlaamse Regering gaf haar eerste principiële goedkeuring aan dit dossier op 3 april 2026;
- De Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens verleende advies nr. 2026/048 op 5 mei 2026;
- De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media verleende advies op 13 mei 2026.
- Het ontwerp van decreet werd een tweede keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 26 juni 2026.
- De Raad van State verleende advies nr. 79.682/1/V op 8 september 2026.

Advies Raad van State afdeling Wetgeving

Conform de beslissing van de Vlaamse Regering van 26 juni 2026 waarmee dit dossier een tweede maal principieel werd goedgekeurd, werd aan de Raad van State advies gevraagd over dit voorontwerp van decreet. De Raad van State bracht zijn advies nr. 79.682/1/V uit op 8 september 2026.

1. Ten eerste verwijst de Raad van State, wat de materiële bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap betreft, naar eerdere adviespraktijk en stelt dat de ontworpen regeling binnen de bevoegdheid inzake audiovisuele en auditieve mediadiensten valt, voor zover de betrokken tussenhandeldiensten “bewegende beelden of geluid doorgeven die bestemd zijn voor het publiek in het algemeen, of aan een deel ervan, en geen vertrouwelijk karakter hebben”. De Raad stelt opnieuw dat de regeling van videoplatformdiensten tot de bevoegdheid van de gemeenschappen behoort. De Raad van State stelt dat de gemeenschappen binnen het kader van hun bevoegdheid inzake audiovisuele en auditieve mediadiensten, regels kunnen uitvaardigen ter bescherming van minderjarigen tegen programma's die hun fysieke, mentale of morele ontwikkeling kunnen schaden, onafhankelijk van de drager. Vervolgens bevestigt de Raad uitdrukkelijk dat de Vlaamse Gemeenschap een leeftijdsgrens kan bepalen voor de toegang tot tussenhandeldiensten waarvoor ze materieel bevoegd is. De Raad stelt evenwel dat de link met de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap in de tekst tot uiting moet komen. Door de verwijzing naar “omroepactiviteiten” in artikel 176/9 zonder meer weg te laten, ontstaat volgens de Raad “minstens de indruk” dat de bepalingen toepassing vinden op alle tussenhandeldiensten. De Raad beveelt daarom aan uitdrukkelijk te bepalen dat het gaat om tussenhandeldiensten “in zoverre ze bewegende beelden of geluid doorgeven die bestemd zijn voor het publiek in het algemeen, of aan een deel ervan, en geen vertrouwelijk karakter hebben”.

Vervolgens stelt de Raad van State dat de Vlaamse Gemeenschap in de meest ruime zin bevoegd is voor de bescherming van minderjarigen, met inbegrip van het opleggen van een leeftijdsgrens (ontworpen artikel 176/9/1, § 1, van het Mediadecreet) en de ermee gepaard gaande waarborgverplichting (ontworpen artikel 176/9/1, § 3).

Replik: De opmerking van de Raad van State wordt onderschreven voor zover wordt benadrukt dat de bepalingen van het Mediadecreet slechts toepassing kunnen vinden binnen de materiële bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. Iedere decretale bepaling dient evenwel reeds

overeenkomstig de bevoegdheidsverdelende regels te worden geïnterpreteerd. De schrapping van de woorden “die betrekking hebben op omroepactiviteiten” strekte er niet toe de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap uit te breiden tot tussenhandeldiensten die buiten de inhoudelijke en technische aspecten van de audiovisuele en auditieve mediadiensten vallen. Zij beoogde uitsluitend te vermijden dat de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap afhankelijk zou worden gemaakt van het in het Mediadecreet gebruikte begrip “omroepactiviteit”. De regeling blijft derhalve uitsluitend van toepassing voor zover de betrokken activiteiten behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap overeenkomstig artikel 4, 6°, BWHI. Dit wordt verduidelijkt in de memorie van toelichting.

2. Wat de territoriale bevoegdheid betreft, stelt de Raad van State vast dat het voorontwerp de op te leggen leeftijdsgrens (ontworpen artikel 176/9/1, § 1, van het Mediadecreet) en de ermee gepaard gaande waarborgverplichting (ontworpen artikel 176/9/1, § 3) en gegevensverwerking (ontworpen artikel 237/33) mede van toepassing te willen maken op:
 - aanbieders uit derde landen die geen wettelijke vertegenwoordiger hebben aangeduid overeenkomstig artikel 13 van de digitaledienstenverordening en die tussenhandeldiensten aanbieden aan afnemers die gevestigd zijn of zich bevinden in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (artikel 176/9, eerste lid, 3°, van het Mediadecreet); alsook op
 - alle andere aanbieders waarvan de tussenhandeldiensten aangeboden worden aan afnemers die gevestigd zijn of die zich bevinden in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad (in hoofdzaak aanbieders die gevestigd zijn in andere gemeenschappen van België, in andere lidstaten van de Europese Unie of Europese Economische Ruimte of in derde landen).

Vervolgens verwijst de Raad van State naar zijn eerdere adviespraktijk inzake de implementatie van de Digitaledienstenverordening, nl. de in artikel 56 van de Digitaledienstenverordening vervatte regels om te bepalen welke lidstaat bevoegd is voor toezicht en handhaving van die verordening kan dienstig zijn om de bevoegdheid binnen België te bepalen. De ontworpen leeftijdsgrens vormt volgens de Raad geen nadere uitvoering van verplichtingen voortvloeiend uit de Digitaledienstenverordening. Om die reden kan volgens de Raad met betrekking tot het ontworpen artikel 176/9/1 van het Mediadecreet niet geargumenteed worden dat de Vlaamse Gemeenschap in de interne Belgische rechtsorde verder uitvoering wenst te geven aan die verordening in overeenstemming met artikel 56 ervan. Wat de territoriale bevoegdheid in Brussel-Hoofdstad betreft, bevestigt de Raad van State dat de Vlaamse Gemeenschap in verband met de genoemde aangelegenheden regelgevend kan optreden in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, voor zover haar regels met andere woorden van toepassing zijn op aldaar gevestigde instellingen die, in verband met de culturele aangelegenheden, “wegens hun activiteiten” moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap (artikel 127, § 2, van de Grondwet). De Raad van State vervolgt dat de in randnummer 4.1 van het advies en hierboven opgesomde aanbieders tussenhandeldiensten niet gevestigd zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en bijgevolg ook geen instellingen gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in de zin van artikel 127, § 2, van de Grondwet uitmaken. Bijgevolg is volgens de Raad de Vlaamse Gemeenschap territoriaal niet bevoegd om een leeftijdsgrens op te leggen die toepassing vindt op die aanbieders in zoverre zij tussenhandeldiensten aanbieden aan afnemers die zich in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad bevinden of gevestigd zijn.

Repliek: De opmerking kan worden bijgetreden dat artikel 56 van de Digitaledienstenverordening als zodanig geen bevoegdheidsgrond vormt voor de ontworpen leeftijdsgrens. De leeftijdsgrens vormt geen uitvoering van een uit die verordening voortvloeiende verplichting. Het territoriale toepassingsgebied wordt daarom autonoom bepaald overeenkomstig de Belgische bevoegdheidsverdelende regels. De verwijzing in het ontworpen artikel 176/9/1 naar de tussenhandeldiensten vermeld in artikel 176/9 wordt bijgevolg geschrapt. De Raad van State wordt niet bijgetreden in zoverre die ervan uitgaat dat een buitenlandse aanbieder zelf in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd moet zijn opdat de betrokken dienstverlening aan afnemers in dat taalgebied onder de territoriale bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap kan

vallen. Artikel 127, § 2, van de Grondwet moet worden toegepast in samenhang met het beginsel dat het onderwerp van een gemeenschapsregeling op grond van een relevant aanknopingspunt binnen de territoriale bevoegdheidssfeer van de betrokken gemeenschap moet kunnen worden gelokaliseerd.

Volgens vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof betekent een exclusieve territoriale bevoegdheidsverdeling dat *“het onderwerp van iedere regeling welke een gemeenschapswetgever uitvaardigt moet kunnen worden gelokaliseerd binnen het gebied waarvoor hij bevoegd is, zodat iedere concrete verhouding en situatie slechts door één enkele wetgever wordt geregeld”* en dat *“de gemeenschapsraden het criterium of de criteria bepalen met toepassing waarvan het onderwerp van de door hen uitgevaardigde regeling, naar hun inzicht, gelokaliseerd is binnen hun bevoegdheidsgebied”* (GwH 19 april 2006, nr. 51/2006, B.9.1 tot B.9.3; GwH 2 maart 2011, nr. 33/2011, B.5). Het gekozen aanknopingspunt moet daarbij aansluiten bij de aard en het voorwerp van de toegewezen materiële bevoegdheid.

Welnu, *in casu* werd ervoor geopteerd om niet zozeer de plaats van vestiging van de onderneming als zodanig als aanknopingspunt te hanteren, maar wel de plaats waar de concrete tussenhandeldienst die op het Nederlandse taalgebied gericht is, wordt aangeboden. Een dergelijk aanknopingspunt sluit beter aan bij de aard van tussenhandeldiensten, die zich in de regel uitstrekken over de landsgrenzen en waarbij de vestigingsplaats van de betrokken onderneming weinig relevant is. Bij dergelijke grensoverschrijdende digitale diensten kan de betrokken dienstverleningsverhouding worden gelokaliseerd aan de hand van de plaats waar de dienst wordt aangeboden en het taalgebied waarop de dienst zich richt. Alleen tussenhandeldiensten die aangeboden worden in het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad én *gericht zijn op* het Nederlandse taalgebied, worden door deze regeling geviséerd. Dat criterium moet worden gelezen in overeenstemming met artikel 127, §2, van de Grondwet. Voor diensten die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad worden aangeboden, moet met andere woorden blijken dat de tussenhandeldienst op het Nederlandse taalgebied gericht is.

Concreet kan het criterium *“gericht zijn op het Nederlandse taalgebied”* worden ingevuld aan de hand van onder meer:

- de herkomst van de advertentiegelden;
- de hoofdtal of de voornaamste taal van de dienst;
- het bestaan van bepaalde diensten die specifiek op klanten in het Nederlandse taalgebied zijn gericht;
- de aanwezigheid van inhoud of commerciële communicatie die specifiek gericht is op het publiek in het Nederlandse taalgebied;
- de mogelijkheid om goederen of diensten in het Nederlandse taalgebied te bestellen;
- het verstrekken van klantenservice in het Nederlands.

De geschiktheid van het criterium *“gericht zijn op het Nederlandse taalgebied”* als territoriaal aanknopingspunt voor grensoverschrijdende mediadiensten werd reeds aanvaard door de afdeling Wetgeving van de Raad van State. In advies nr. 74.162/3 van 27 oktober 2023 oordeelde de afdeling Wetgeving van de Raad van State over een regeling die van toepassing was op particuliere omroeporganisaties die gevestigd zijn in *andere* lidstaten van de Europese Unie, dat, in het licht van de bovenvermelde indicatoren, *“kan worden aangenomen dat het gekozen aanknopingspunt in overeenstemming is met de bevoegdheidsverdeling”*.

De tekst van de ontworpen regeling wordt aangepast om het territoriaal toepassingsgebied in deze zin te verduidelijken.

3. Ten derde stelt de Raad van State, wat de vormvereisten betreft, dat het voorontwerp overeenkomstig Richtlijn (EU) 2015/1535 voorafgaand bij de Europese Commissie moet worden aangemeld en dat de toepasselijke wachtermijn moet worden nageleefd. De verplichting om

minderjarigen jonger dan dertien jaar geen toegang te bieden tot bepaalde tussenhandeldiensten vormt volgens de Raad “in beginsel een regel betreffende diensten van de informatiemaatschappij”. De Raad neemt kennis van de mededeling dat die TRIS-aanmelding vóór de definitieve aanneming zal plaatsvinden. De Raad stelt bovendien dat indien de voorgelegde tekst ten gevolge van de aanmelding van het voorontwerp nog wijzigingen zou ondergaan, de gewijzigde of toegevoegde bepalingen opnieuw aan de afdeling Wetgeving moet worden voorgelegd.

4. Ten vierde stelt de Raad van State, in zijn algemene opmerkingen dat het ontworpen artikel 176/9/1, §3, aanbieders verplicht om de leeftijdsgrens te waarborgen en daarvoor in een systeem van leeftijdscontrole te voorzien. Volgens de Raad legt het voorontwerp van decreet aldus een bijkomende verplichting tot leeftijdscontrole op aan aanbieders van tussenhandeldiensten. De Raad verwijst daarbij naar overweging 9 DSA en naar de uitvoerig gemotiveerde mening van de Europese Commissie van 6 juli 2026 naar aanleiding van de aanmelding, op grond van artikel 5, lid 1, van richtlijn 2015/1535, van een Frans wetsvoorstel dat een soortgelijke leeftijdsgrens voor sociale netwerken wenste in te voeren. Volgens die analyse behoren verplichtingen inzake maatregelen ter bescherming van minderjarigen, waaronder in bepaalde omstandigheden leeftijdscontrole, tot het door de artikelen 28, 34 en 35 DSA geharmoniseerde domein. De Raad stelt dat de Europese Commissie lidstatelijke rechtsnormen die bijkomende verplichtingen tot leeftijdscontrole opleggen, “onder voorbehoud van een andersluidende interpretatie door het Hof van Justitie van de Europese Unie”, onverenigbaar acht met de artikelen 28, 34 en 35 DSA. De Raad stelt verder dat voorliggende regeling de aanbieders op uitdrukkelijke wijze verplicht te voorzien in een systeem van leeftijdscontrole en dat impliceert dus een bijkomende juridische verplichting tot het waarborgen van de bescherming van minderjarigen in hoofde van aanbieders van tussenhandeldiensten.

Replik: De tekst wordt in die zin aangepast. Daarmee legt het decreet niet langer een zelfstandige verplichting op aan aanbieders van tussenhandeldiensten om de decretale leeftijdsgrens te waarborgen of daarvoor in een systeem van leeftijdscontrole te voorzien. Deze aanpassing doet geen afbreuk aan de leeftijdsgrens zelf. Zoals de Raad van State in zijn advies uitdrukkelijk bevestigt, valt het invoeren van een leeftijdsgrens voor de toegang tot tussenhandeldiensten als zodanig buiten het geharmoniseerde domein van de digitaledienstenverordening. De Vlaamse regeling beperkt zich derhalve tot het vaststellen van de leeftijdsgrens en tot het bepalen van de diensten waarop die leeftijdsgrens van toepassing is. Deze schrapping doet echter geen afbreuk aan het feit dat de Vlaamse Gemeenschap in de meest ruime zin bevoegd is voor de bescherming van minderjarigen, met inbegrip van het opleggen van een leeftijdsgrens (ontworpen artikel 176/9/1, § 1, van het Mediadecreet) en de ermee gepaard gaande waarborgverplichting.

5. Ten vijfde stelt de Raad van State dat “het invoeren van een leeftijdsgrens voor toegang tot aanbieders van tussenhandeldiensten buiten het geharmoniseerde domein van de digitaledienstenverordening valt”, maar dat de uitdrukkelijke verplichting om in een systeem van leeftijdscontrole te voorzien wel een vereiste vormt ten aanzien van dienstverleners van de informatiemaatschappij. De Raad van State stelt daarbij, wat de toepassing op aanbieders die in een andere lidstaat gevestigd zijn betreft, dat rekening moet worden gehouden met artikel 3 van Richtlijn 2000/31/EG. Artikel 3, lid 4, laat volgens de Raad slechts in beperkte mate toe dat de lidstaat van ontvangst aanvullende vereisten oplegt. De maatregel moet noodzakelijk zijn voor een van de in die bepaling vermelde doelstellingen, waaronder de bescherming van minderjarigen, betrekking hebben op “een bepaalde dienst van de informatiemaatschappij” en evenredig zijn. Vooraf moet bovendien de lidstaat van vestiging worden verzocht maatregelen te nemen en moeten die lidstaat en de Europese Commissie van de voorgenomen maatregel in kennis worden gesteld. De Raad verwijst daarbij naar de rechtspraak van het Hof van Justitie volgens welke “algemene en abstracte maatregelen (...) ten aanzien van een algemeen beschreven categorie van bepaalde diensten van de informatiemaatschappij” niet kunnen worden beschouwd als maatregelen ten aanzien van een “bepaalde dienst”. De Raad stelt dat de gekozen lijstbenadering kan voldoen aan het vereiste dat een maatregel betrekking heeft op een “bepaalde dienst”. De

Raad stelt dat “in de mate dat het voorontwerp het toepassen van een leeftijdsgrens afhankelijk maakt van de opname van een specifieke, in een andere lidstaat gevestigde aanbieder van tussenhandeldiensten op een door de Vlaamse Regering vastgestelde lijst, zou kunnen worden verantwoord dat de ontworpen regeling een ten aanzien van een bepaalde dienst genomen vereiste uitmaakt”. In dat geval moeten volgens de Raad evenwel “de procedurele vereisten, die voortvloeien uit artikel 3, lid 4, b), van richtlijn 2000/31/EG voor elke afzonderlijke opname op de lijst van een in een andere lidstaat gevestigde aanbieder, [...] worden gevolgd.

Repliek: Zoals hierboven uiteengezet, wordt de ontworpen paragraaf 3 van artikel 176/9/1 geschrapt. Het decreet legt bijgevolg geen zelfstandige verplichting meer op aan aanbieders van tussenhandeldiensten om de leeftijdsgrens te waarborgen of daarvoor in een systeem van leeftijdscontrole te voorzien. Voorliggende decretale regeling stelt de leeftijdsgrens vast en machtigt de Vlaamse Regering om de concrete tussenhandeldiensten te bepalen waarop die leeftijdsgrens van toepassing is. De opname van een specifieke dienst op die lijst gebeurt bij een latere uitvoeringsmaatregel. Aangezien het voorliggende decreet zelf geen concrete in een andere lidstaat gevestigde dienst op de lijst opneemt, dienen de voorwaarden van artikel 3, lid 4 van richtlijn 2000/31/EG niet reeds bij de aanneming van dit decreet voor een specifieke dienst te worden doorlopen.

6. Ten zesde stelt de Raad van State, bij het onderzoek van artikel 3 en de machtiging aan de Vlaamse Regering om de lijst vast te stellen, dat het voorontwerp “op geen enkele wijze aangeeft in overeenstemming met welke procedures of vereisten een beslissing tot opname op de betreffende lijst zal plaatsvinden”. Hoewel de memorie van toelichting volgens de Raad enig inzicht verschaft in de redenen die de Vlaamse Regering kunnen toelaten een aanbieder op de lijst te plaatsen, wordt het voorontwerp gekenmerkt door een ruime machtiging aan de Vlaamse Regering”. In het bijzonder blijkt volgens de Raad onvoldoende op welke gronden, volgens welke procedure en binnen welke termijnen de Vlaamse Regering zal moeten of mogen overgaan tot het opnemen van een aanbieder op de lijst, en evenmin hoe de betreffende aanbieder de mogelijkheid heeft zich te verweren of te verzoeken niet langer op de lijst te worden opgenomen.

De Raad stelt bovendien dat “in het ontworpen rechtskader elke mogelijke garantie ontbreekt dat de opname op de lijst niet op willekeurige wijze zal gebeuren”. De Raad acht het daarom raadzaam om in artikel 3 van het voorontwerp nadere regels uit te werken en op die wijze de machtiging aan de Vlaamse Regering op een meer nauwkeurige wijze af te bakenen.

Repliek: De tekst wordt aangepast op dit punt. De essentiële beoordelingscriteria voor de opname van een tussenhandeldienst op de lijst worden in het decreet zelf opgenomen. Daarbij wordt onder meer rekening gehouden met de aard en kenmerken van de dienst, het gebruik, het bereik en de gebruikersbasis, de concrete risico's voor minderjarigen en de getroffen beschermingsmaatregelen. Ook definitieve vaststellingen of beslissingen van de krachtens het Unierecht bevoegde toezichthoudende autoriteiten of rechterlijke instanties inzake de naleving van verplichtingen ter bescherming van minderjarigen, waaronder artikel 28 van de Digitaaldienstenverordening, kunnen bij die beoordeling worden betrokken.

7. Ten slotte merkt de Raad van State, bij wijze van wetgevingstechnische slotopmerking, op dat doorheen het voorontwerp het begrip “tussenhandeldiensten” wordt gebruikt, terwijl zowel het bestaande Mediadecreet als de digitaaldienstenverordening spreken over “tussenhandeldiensten”. De Raad beveelt aan om ter wille van de duidelijkheid en de coherentie consequent die laatste term te gebruiken.

Repliek: De tekst wordt aangepast op dit punt. Het betreft een technische correctie.

2 INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Verder wordt verwezen naar de algemene toelichting in VR 2026 0304 DOC.0350/1TER.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELN

Zie memorie van toelichting.

3 BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Zie VR 2026 0304 DOC.0350/1TER.

B. ESR-TOETS

Zie VR 2026 0304 DOC.0350/1TER.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Zie VR 2026 0304 DOC.0350/1TER.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Zie VR 2026 0304 DOC.0350/1TER.

4 VERDER TRAJECT

Eenmaal de Vlaamse Regering haar derde principiële goedkeuring heeft gegeven voor voorliggend voorontwerp van decreet zijn volgende vervolgstappen gepland:

- Nieuwe kennisgeving van het voorontwerp van decreet aan de Europese Commissie met toepassing van Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij
- definitieve goedkeuring van het voorontwerp van decreet door de Vlaamse Regering;
- voorstelling van het ontwerpdecreet aan de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media van het Vlaams Parlement;
- bespreking en stemming van het ontwerpdecreet in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement;
- kennisgeving bij de Europese Commissie: binnen twintig werkdagen na publicatie van het voorliggend decreet in het Belgisch Staatsblad.

5 VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar derde principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de bescherming van minderjarigen bij tussenhandeldiensten die de lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen kunnen aantasten.
- 2° de Vlaamse minister van Brussel en media te gelasten het voorontwerp van decreet aan de Europese Commissie opnieuw ter kennisgeving te brengen met toepassing van Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij.

De Vlaamse minister van Brussel en Media

Cieltje VAN ACHTER

Bijlagen

- Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, ;
- Memorie van toelichting;
- Advies Raad van State nr. 79.682/1/V d.d. 8 september 2026.